

Identificació de l'expedient

Resolució del procediment sancionador núm. PS 51/2023, referent al Consorci Sanitari de Terrassa.

Antecedents

1. En data 20/06/2023, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per trasllat de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades (AEPD), un escrit de denúncia contra el Consorci Sanitari de Terrassa (CST), amb motiu d'un presumpte incompliment de la normativa sobre protecció de dades personals. El denunciant (...) hi exposava el següent:

— Que “A raíz de una denuncia de un médico del Consorci Sanitari de Terrassa que interpone contra mi persona y de la que posteriormente puedo demostrar que es falsa tanto en los juzgados de Terrassa como en la división de asuntos internos dada mi condición de empleado público, desde el hospital ceden toda mi historia clínica al Juzgado, cuando desde el Juzgado solo les requerían (...) ‘Aporten copia del historial médico del paciente que esté relacionado con el accidente’.”

— Que “Desde el hospital ceden toda mi historia clínica sin mi consentimiento.”

— Que “Las diligencias judiciales son 223/2021.”

El denunciant aportava la documentació següent sobre els fets denunciats:

— Requeriment judicial dictat en diligències prèvies núm. (...), del Jutjat d'Instrucció núm. 4 de Terrassa, mitjançant el qual es requereix l'entitat denunciada perquè porti “copia del historial médico del paciente (...) (DNI ...) que esté relacionado con el accidente de 7 de diciembre de 2020.”

2. L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 326/2023), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, d'acord amb el que preveuen l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC).

3. En aquesta fase d'informació, en data 13/07/2023 es va requerir l'entitat denunciada perquè informés del següent:

— En quina data va respondre el requeriment de data 11/05/2021 procedent del Jutjat d'Instrucció núm. 4 de Terrassa, en relació amb el procediment diligències prèvies (...), en el qual es requeria que s'aportés la còpia de la història clínica del denunciant “que estigui relacionada amb l'accident de 7 de desembre de 2020.”

— L'abast de la informació que es va trametre a l'esmentat Jutjat, és a dir, si es va trametre la història clínica completa del denunciant. En aquest cas, que exposés els motius pels quals la documentació tramesa no es va limitar a la sol·licitada expressament en el requeriment judicial.

4. En data 27/07/2023, el CST va respondre el requeriment amb un escrit en què exposava el següent:
- Que “En data 12/05/2021 el Jutjat d’Instrucció núm. 4 de Terrassa va adreçar a CST via fax un requeriment judicial-urgent segons resolució en Prèvies núm. (...), on es demanava còpia de l’historial clínic del Sr. (...) relacionat amb l’accident de 7 de desembre de 2020.”
  - Que “(...) en data 15/01/2022, el Sr. (...) ens adreça correu electrònic amb reclamació adjunta, manifestant que des de CST s’ha cedit la seva història clínic sense consentiment per part seva a tercers, referint-se a la documentació aportada per CST en resposta al requeriment judicial de data 11/05/2021.”
  - Que “(...) en data 10/02/2022, aquesta entitat dona resposta a la reclamació del pacient al·legant la legitimació en base a la qual es va cedir informació clínic donant resposta al requeriment judicial mencionat.”
  - Que “En aquesta resposta se li traslladaven al peticionari les argumentacions i bases utilitzades per al trasllat de la informació clínic al jutjat. En aquest sentit se li remarcava que la normativa (Llei orgànica 3/2018 i el Reglament EU 2016/679, així com les disposicions sobre documentació sanitària i història clínic: 21/2000 i 41/2002) estableix diferents supòsits per al tractament i comunicació de la informació sanitària, la qual es pot realitzar sense necessitat del consentiment del titular, que queda suplantat per un imperatiu jurídic o una habilitació legal. Alhora, s’establí que en el cas que ens ocupava s’havia produït aquesta habilitació legal, en dictar-se un requeriment judicial d’informació en un procediment en el qual, a més, el pacient era part litigant, pel que hauria tingut coneixement directe de tal requeriment i posterior comunicació. (...)”
  - Que “(...) la remissió de documentació es va fer a través de missatger en data 20/05/2021.
  - Que “quant a l’abast de la informació que es va trametre al Jutjat, (...) els criteris de lliurament de documentació són sempre de minimització, tot i atenent adequadament i proporcionalment el requeriment judicial rebut. Sobre la base descrita, hem d’exposar que la història clínic del pacient i reclamant es conforma bàsicament d’actes mèdics i episodis relacionats amb traumatologia i rehabilitació que és l’especialitat coincident amb l’episodi del dia 7 de desembre de 2020 reclamat pel jutjat. Per tant, aquest Consorci va lliurar tota la informació clínic relacionada amb dita especialitat, sense diferenciar si l’atenció s’havia produït a urgències o atenció especialitzada. Doncs d’haver-se diferenciat, hagués suposat ometre informació al jutjat en tant que tots els episodis estan relacionats amb traumatologia. Alhora, aquest Consorci Sanitari no li correspon conèixer el context de les seqüeles, ni l’abast de les actuacions judicials. Per tant, i davant la possibilitat que part de la informació d’alguns episodis d’urgències poguessin estar relacionats o no amb la possible reclamació per mala praxis o amb la valoració de possibles seqüeles, no es van ometre els actes mèdics relacionats amb medicina general. Per aquest motiu, es va remetre al jutjat els episodis que podien ser susceptibles d’estar vinculats directa o indirectament amb la patologia i especialitat de l’episodi de desembre de 2020. D’haver-los omès, s’hagués estat coartant la facultat exclusiva del jutge instructor de discernir sobre si aquests episodis podien o no interferir en les possibles seqüeles.”

- Que “(...) la documentació aportada que forma part de la història objectiva del pacient i que es va considerar que era tasca judicial delimitar si dita informació podia tenir relació o no amb les possibles seqüeles derivades de la suposada mala praxis al·ludida pel reclamant en les actuacions del dia 7 de desembre de 2020:
  - Episodi accident de trànsit: 7/12/2020 visita urgències de traumatologia i visites successives relacionades amb el mateix episodi.
  - Episodi accident de trànsit: 22/03/2012 visita urgències de traumatologia i visites successives de control i rehabilitació relacionades amb el mateix episodi.
  - Episodi urgències medicina interna: 13/04/2012
  - Episodi accident de trànsit: 02/02/2011 visita urgències de traumatologia i visites successives de control i rehabilitació relacionades amb el mateix episodi.
  - Episodi urgències medicina interna: 02/11/2010-06/10/2010.
  - Episodi urgències traumatologia: 09/09/2010-23/06/2009.
  - Episodi urgències medicina interna: 08/07/2006.”
- Que “Atenent el criteri de minimització de la informació, no s’hagessin enviat informacions relacionades amb intervencions quirúrgiques d’especialitats distants. Igualment, no s’haguessin enviat dades sobre proves diagnòstiques no relacionades.”
- Que “(...) existeix l’habilitació legal per a l’enviament de la documentació en haver-se dictat un requeriment judicial d’informació. Estem davant un supòsit en el que s’ha produït la cessió de la documentació clínica relacionada, sense el consentiment de la persona denunciada, però que en realitat és el compliment, per imperatiu legal, del requeriment judicial rebut en el CST, en temps i forma i per una autoritat judicial competent.”
- Que “(...) els criteris de lliurament de documentació són sempre de minimització, tot i atenent adequadament i proporcionalment, el requeriment judicial rebut.”
- Que “(...) el sol·licitant i receptor de la documentació està igualment subjecte al compliment del compromís de confidencialitat i l’obligació de mantenir la màxima privacitat de la informació recollida, així com el compliment del criteri de minimització, de forma que, pel supòsit que, en un error o un excés de zel s’hagués lliurat més documentació de la necessària, el destinatari té la facultat i l’obligació de custodiar i, fins i tot, suprimir aquesta informació excessiva.”
- Que “el CST va lliurar la documentació que li va ser requerida judicialment i que es va valorar que estava relacionada amb l’objecte del requeriment, essent que correspon a l’òrgan judicial receptor la discriminació i selecció de la documentació rebuda per tal de, si és el cas, ordenar i filtrar la documentació que, sota ordre i autorització judicial, pugui i hagi de ser exhibida a tercers. En cap cas el CST disposa de cap facultat ni responsabilitat en aquest posterior tractament de selecció i difusió a tercers de la documentació sanitària lliurada.”

L’entitat denunciada adjuntava al seu escrit una còpia de la resposta al requeriment judicial.

5. En data 20/09/2023, la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar un procediment sancionador contra el CST, per una presumpta infracció prevista a l'article 83.5.a, en relació amb l'article 5.1.c, tots ells del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD). Aquest acord d'iniciació es va notificar a l'entitat imputada en data 26/09/2023.
6. A l'acord d'iniciació es concedia a l'entitat imputada un termini de 10 dies hàbils per formular al·legacions i proposar la pràctica de proves que considerés convenientes per defensar els seus interessos.
7. En data 11/10/2023, el CST va formular al·legacions a l'acord d'iniciació.
8. En data 07/11/2023, la instructora d'aquest procediment va formular una proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que el CST havia incorregut en una infracció prevista a l'article 83.5.a en relació amb l'article 5.1.c, tots ells de l'RGPD.

Aquesta proposta de resolució es va notificar en data 08/11/2023 i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

9. En data 22/11/2023, l'entitat imputada va presentar un escrit d'al·legacions a la proposta de resolució.

Fets provats

En el marc d'un procediment judicial, el dia 20/05/2021 el CST va trametre al Jutjat d'Instrucció núm. 4 de Terrassa el contingut de la història clínica del denunciant que excedia del requeriment judicial, el qual es limitava a demanar la "copia del historial mèdic del paciente (...) que esté relacionado con el accidente de 7 de diciembre de 2020."

La informació no relacionada amb aquest accident és la referent a episodis produïts en dates anteriors:

- Episodi accident de trànsit: 22/03/2012 visita urgències de traumatologia i visites successives de control i rehabilitació relacionades amb el mateix episodi.
- Episodi urgències medicina interna: 13/04/2012.
- Episodi accident de trànsit: 02/02/2011 visita urgències de traumatologia i visites successives de control i rehabilitació relacionades amb el mateix episodi.
- Episodi urgències medicina interna: 02/11/2010-06/10/2010.
- Episodi urgències traumatologia: 09/09/2010-23/06/2009.
- Episodi urgències medicina interna: 08/07/2006.

Fonaments de dret

1. Són d'aplicació a aquest procediment el que preveuen l'LPAC, i l'article 15 del Decret 278/1993, segons el que preveu la DT 2a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.
2. L'entitat imputada ha formulat al·legacions tant a l'acord d'iniciació com a la proposta de resolució. Les primeres ja es van analitzar en la proposta de resolució, però tot i això es considera procedent esmentar-les aquí, atès que en part estan reproduïdes a les segones. Tot seguit s'analitza el conjunt d'al·legacions formulades per l'entitat imputada.

2.1. Sobre els fets provats

En primer lloc, l'entitat imputada argüeix que "(...) afirmar que consta provat que la informació tramesa no està relacionada amb l'accident de data 07/12/2020 per considerar que es tracta d'episodis produïts en dates anteriors, és arrogar-se una funció interpretativa. (...) només el professional sanitari, que compta amb formació i experiència acumulada, és a qui se li pressuposa capacitat per decidir si una informació està o pot estar concatenada mèdicament a un determinat acte." En relació amb l'anterior, el CST al·lega que "(...) discernir si la informació que consta a la història clínica del pacient està o no relacionada amb el fet de l'accident hauria de recaure exclusivament en el facultatiu mèdic, que és qui disposa dels coneixements i de la informació suficients per a determinar quins actes mèdics són consecutius o poden afectar la integritat dels pacients."

Com s'ha indicat als fets provats, el Jutjat va requerir al CST que li trametés una "copia del historial médico del paciente (...) que esté relacionado con el accidente de 7 de diciembre de 2020." En resposta a aquesta sol·licitud específicament relacionada amb una circumstància objectiva i concreta —l'accident—, la qual va tenir lloc en una data determinada, l'entitat va remetre part de la història clínica del pacient datada entre els anys 2006 i 2012; és a dir, va proporcionar dades mèdiques sobre fets que s'havien produït entre 8 i 14 anys abans del succés esmentat. Per tant, en un principi difícilment es podria deduir que hi hagi un nexa entre aquesta part de l'historial mèdic, referida a diversos fets notablement anteriors en el temps, i l'accident el qual esmentava el Jutjat en el seu escrit. En tot cas, tal com va argumentar la instructora en la proposta de resolució, si el CST entenia que hi podia haver alguna relació entre els episodis mèdics dels anys 2006 i 2012 i l'accident de 2020, podia haver-ho posat en coneixement del Jutjat perquè decidís si convenia aportar-ho; però en cap cas, com s'ha dit, el CST podria arrogar-se aquesta potestat de decisió i facilitar al Jutjat una informació que no li havia estat demanada.

2.2. Sobre el principi de minimització

En segon lloc, tant en les al·legacions presentades a l'acord d'iniciació com a la proposta de resolució, l'entitat imputada argüeix que quan l'article 5 de l'RGPD preveu que les dades tractades han de ser adequades, pertinents i limitades a la necessitat, "no limita l'excés de dades, sinó la necessitat (...), per tant, en el cas concret, es va fer una valoració de quines dades serien les necessàries tenint en compte la finalitat concreta per la que el Jutjat ens les sol·licitava, entenent que demanaven dades clíniques relacionades amb un accident de trànsit i es van lliurar les dades relatives a aquest accident concret de

desembre de 2020 i alhora es va valorar aportar informació que podia estar directament relacionada ja que es tractava d'anteriors accidents de trànsit assistits i tractats pels serveis de traumatologia i rehabilitació, de tal manera que si l'objectiu o finalitat perseguit pel Jutjat és la consideració de possibles seqüeles, aquest pogués discernir amb la informació necessària per a tal finalitat (...). Així, considerem que les dades que es van trametre al Jutjat van ser les necessàries i directament relacionades amb la finalitat específica que s'intenta assolir. Creiem oportú mencionar que si CST s'hagués limitat a enviar la informació relativa al dia 7 de desembre de 2020, aquest fet hagués suposat ometre informació al jutjat en tant que tots els episodis estan relacionats amb traumatologia.”

Respecte d'això, pel que fa al principi de minimització, les dades s'han de limitar al necessari en relació amb la finalitat del tractament. Tot i això, segons es desprèn de les al·legacions presentades, el CST va fer una interpretació extensiva del contingut del requeriment judicial, el qual només demanava còpia de la història clínica del pacient relacionada amb l'accident de l'any 2020. D'acord amb aquesta interpretació, juntament amb la documentació estrictament requerida el CST va enviar al Jutjat altres documents mèdics datats entre els anys 2006 a 2012; aquesta informació, com ja s'ha dit anteriorment, es considera excessiva atès que no havia estat sol·licitada. Però fins i tot en el supòsit que es compartís la línia argumental del CST, que no és el cas, cal evidenciar que entre la documentació lliurada al Jutjat hi havia dos episodis d'urgències que responen a una altra especialitat (medicina interna), que no tindria cap relació amb l'episodi de trauma que va originar la petició el Jutjat.

2.3. Sobre el deure de confidencialitat

En l'escrit d'al·legacions presentades a l'acord d'iniciació, l'entitat imputada adduïa que fins i tot en el cas que, per un excés de zel, es pogués considerar que havia lliurat al Jutjat més informació de la necessària, calia confiar en la bona praxi de l'entitat receptora, en el sentit que ha de complir el deure de confidencialitat i que té “l'obligació de custodiar i, fins i tot, suprimir aquesta informació excessiva.”

Per altra banda, en l'escrit d'al·legacions presentades a la proposta de resolució, el CST reitera que “(...) confia en la bona praxi de l'entitat receptora (...) sense que en cap cas sigui imputable a aquest Consorci Sanitari, si fora el cas, la possible desídia, manca d'eficiència i /o defectes de custòdia, un cop lliurada la documentació a l'autoritat que ordena el requeriment, ja que aquest està igualment subjecte al compliment del compromís de confidencialitat i l'obligació de mantenir la màxima privacitat de la informació recollida, així com el compliment del criteri de minimització.”

Respecte d'això, com ja s'ha dit, del que es tracta en aquest cas és d'una vulneració del principi de minimització per part del CST, per haver proporcionat al Jutjat més dades de les requerides. Certament, el Jutjat receptor de la informació té el deure de confidencialitat de les dades i, si el transgredeix, cometria una infracció de la normativa de protecció de dades. Tanmateix, aquest deure de confidencialitat que pertoca a l'administració de justícia és en relació amb les dades que gestiona i de les quals és responsable, que és independent del deure que té el CST de complir la normativa en matèria de protecció de dades en relació amb les dades de les quals és responsable. És a dir, no es pot pretendre que un incompliment de la normativa per part d'un responsable (el CST) quedi compensat pel compliment de la normativa per part d'un altre responsable destinatari de les dades (Administració de justícia).

És per tot l'anterior que les al·legacions formulades pel CST en el marc d'aquest procediment sancionador no poden prosperar.

3. En relació amb els fets descrits a l'apartat de fets provats, relatius al principi de minimització, cal acudir a l'article 5.1.c del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD), que preveu que:

“1. Los datos personales serán:

(...)

c) adecuados, pertinentes y limitados a lo necesario en relación con los fines para los que son tratados («minimización de datos»).”

Per altra banda, l'article 9 de l'RGPD, relatiu al tractament de categories especials de dades —com serien les dades de salut—, determina el següent:

“1. Quedan prohibidos el tratamiento de datos personales que revelen el origen étnico o racial, las opiniones políticas, las convicciones religiosas o filosóficas, o la afiliación sindical, y el tratamiento de datos genéticos, datos biométricos dirigidos a identificar de manera unívoca a una persona física, datos relativos a la salud o datos relativos a la vida sexual o las orientaciones sexuales de una persona física.

2. El apartado 1 no será de aplicación cuando concurra una de las circunstancias siguientes:

(...)

f) el tratamiento es necesario para la formulación, el ejercicio o la defensa de reclamaciones o cuando los tribunales actúen en ejercicio de su función judicial;

La legislació sanitària, aplicable al cas, regula l'ús de la història clínica en els termes següents:

L'article 11 de la Llei 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica, estableix:

“1. La història clínica és un instrument destinat fonamentalment a ajudar a garantir una assistència adequada al pacient. (...).”

Al seu torn, l'article 16 de la Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica, preveu:

“1. La historia clínica es un instrumento destinado fundamentalmente a garantizar una asistencia adecuada al paciente. (...)

3. El acceso a la historia clínica con fines judiciales, epidemiológicos, de salud pública, de investigación o de docencia, se rige por lo dispuesto en la legislación vigente en materia de protección de datos personales, y en la Ley 14/1986, de 25 de abril, General de Sanidad, y demás normas de aplicación en cada caso. El acceso a la historia clínica con estos fines obliga a preservar los datos de identificación personal del paciente, separados de los de carácter clinicoasistencial, de manera que, como regla general, quede asegurado el anonimato, salvo que el propio paciente haya dado su consentimiento para no separarlos.

(...)

Asimismo, se exceptúan los supuestos de investigación de la autoridad judicial en los que se considere imprescindible la unificación de los datos identificativos con los clinicoasistenciales, en los cuales se estará a lo que dispongan los jueces y tribunales en el proceso correspondiente. El acceso a los datos y documentos de la historia clínica queda limitado estrictamente a los fines específicos de cada caso.

(...)"

Durant la tramitació d'aquest procediment s'ha acreditat el fet descrit a l'apartat de fets provats, que és constitutiu de la infracció prevista a l'article 83.5.a l'RGPD, que tipifica la vulneració dels "principios básicos para el tratamiento", entre els quals s'encabeix el principi de minimització.

La conducta que aquí s'aborda s'ha recollit com a infracció molt greu a l'article 72.1.a de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), de la manera següent:

"a) El tractament de dades personals que vulneri els principis i les garanties que estableix l'article 5 del Reglament (UE) 2016/679."

4. L'article 77.2 de l'LOPDGDD disposa que, en el cas d'infraccions comeses pels responsables o encarregats enumerats a l'article 77.1 de l'LOPDGDD, l'autoritat de protecció de dades competent:

"(...) ha de dictar una resolució que declari la infracció i estableixi, si s'escau, les mesures que convingui adoptar perquè cessi la conducta o es corregeixin els efectes de la infracció que s'hagi comès, a excepció de la que preveu l'article 58.2.i del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016.

La resolució s'ha de notificar al responsable o l'encarregat del tractament, a l'òrgan del qual depengui jeràrquicament, si s'escau, i als afectats que tinguin la condició d'interessat, si s'escau."

En termes similars a l'LOPDGDD, l'article 21.2 de la Llei 32/2010 determina el següent:

"2. En el cas d'infraccions comeses amb relació a fitxers de titularitat pública, el director o directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades ha de dictar una resolució que declari la infracció i estableixi les mesures a adoptar per a corregir-ne els efectes. (...).

En aquest cas no escau proposar mesures correctores, ja que es tracta d'un fet puntual ja consumat.

Resolució

Per tot això, resolc:

1. Declarar que el Consorci Sanitari de Terrassa ha comès una infracció prevista a l'article 83.5.a en relació amb l'article 5.1.c, ambdós de l'RGPD.

No cal requerir mesures correctores per corregir els efectes de la infracció, de conformitat amb el que s'ha exposat al fonament de dret 4.

2. Notificar aquesta resolució al Consorci Sanitari de Terrassa.
3. Comunicar la resolució al Síndic de Greuges, de conformitat amb el que preveu l'article 77.5 de l'LOPDGDD.
4. Ordenar que es publiqui aquesta resolució al web de l'Autoritat (apdcat.gencat.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010 i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, amb caràcter potestatiu l'entitat imputada pot interposar un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveuen l'article 123 i següents de la Llei 39/2015. També es pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Si l'entitat imputada manifesta a l'Autoritat la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, la resolució se suspendrà cautelarment en els termes previstos a l'article 90.3 de l'LPAC.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora